



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД КРАГУЈЕВАЦ
Број: ГЖ-1371/11
Дана: 13.06.2011. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ у већу састављеном од судија Милорада М. Јанићијевића, председника већа, и судија Драгијане Дробњак и Росе Терзић, као чланова већа, у правној ствари тужиоца В. А. из К.-С., чији је пуномоћник Ј. Н. адв. из К., против тужене К. „Д. О.“ АД Главна филијала К., коју заступа М. З. и туженог Г. Г. из Г., кога заступа М. Т., адв. из К., ради накнаде материјалне и нематеријалне штете, вредност спора 945.000,00 динара, решавајући по жалбама тужених на пресуду Основног суда у Крагујевцу 12-П.190/10 од 07.03.2011. године, у седници већа одржаној на дан 13.06.2011. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Крагујевцу 12-П.190/10 од 07.03.2011. године у ставовима 1 и 3 изреке и у овом делу предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Ожалбеном пресудом у ставу 1. алинеја један, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па се обавезују тужени да тужиоцу солидарно на име накнаде материјалне штете плате на име: разлике између пуне зараде и примљене накнаде за боловање за период од 01.01.1994. године до 02.06.1995. године износ од 105.656,30 динара са законском затезном каматом почев од 27.10.2010. године као дана вештачења па до исплате; разлике између пуне зараде и примљене инвалидске пензије за период од 01.07.1995. године до 31.03.2001. године износ од 217.549,13 динара са законском затезном каматом почев од 27.10.2010. године као дана вештачења па до исплате и разлике између пуне зараде и примљене инвалидске пензије износ од 172.601,47 динара за период од 01.04.2001. године до 28.02.2008. године са законском затезном каматом почев од 27.10.2010. године као дана вештачења па до исплате а у ставу 1. алинеја 2 су обавезани тужени му на име накнаде нематеријалне штете солидарно плате и то: за претрпљене физичке болове износ од 175.000,00 динара; за претрпљени страх износ од 125.000,00 динара; за претрпљене душевне болове за умањење општеживотне

активности износ од 450.000,00 динара; за претрпљене душевне болове услед наружености износ од 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 07.03.2011. године као дана пресуђења па до исплате.

У ставу 2. алинеја један, одбијен је део тужбеног захтева за разлику од досуђеног износа у изреци пресуде под 1. до потраживаног износа на име материјалне штете и то за износ разлике између пуне зараде и накнаде за боловање до пуног износа од 211.613,80 динара, за износ разлике између пуне зараде и инвалидске пензије до пуног износа од 435.098,26 динара и разлике између зараде и примљене инвалидске пензије до пуног износа од 345.202,94 динара, као неоснован.

У ставу 2. алинеја један, одбијен је део тужбеног захтева за разлику од досуђеног износа на име накнаде за претрпљене физичке болове до потраживаног износа од 350.000,00 динара, на име накнаде за претрпљени страх до потраживаног износа од 250.000,00 динара, на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења општеживотне активности до потраживаног износа од 1.000.000,00 динара и на име накнаде због претрпљених душевних болова због наружености до потраживаног износа од 500.000,00 динара, као неоснован.

У ставу 3. обавезују се тужени да солидарно тужиоцу надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 249.003,75 динара.

Против наведене пресуде и прво и друготужени су изјавили жалбе са предлогом да се побијана пресуда укине или преиначи у правцу жалбених навода у ставовима 1. и 3. изреке.

Разматрајући ожалбену пресуду у смислу чл. 372 ЗПП Апелациони суд је нашао:

Жалбе су основане.

По налажењу Апелационог суда побијана пресуда се у ожалбеном делу заснива на битним повредама парничног поступка из чл. 361 ст. 2 тач. 12 ЗПП јер нема разлога о одлучним чињеницама и делом заснована на погрешној примени материјалног права те као таква је морала бити укинута.

Наиме, када првостепени суд цени приговор застарелости потраживања у односу на првотуженог, овај суд налази, да је погрешан правни став првостепеног суда да првотужени у ситуацији када штетник постоји за предметну саобраћајну незгоду првотужени солидарно са друготуженим може одговарати у периоду предвиђеним чл. 377 ЗОО а не 376 ЗОО.

Наиме, одредбом чл. 376 ЗОО је предвиђено да потраживање накнаде проузроковане штете застарева за 3 године од када је оштећеник дознао за штету и за

лице које је штету учинило односно према ставу 2 у сваком случају ово потраживање застарева за 5 година од када је штета настала. С обзиром да је привилеговани рок застарелости утврђен за потраживање накнаде штете проузроковане кривичним делом, одредбом чл. 377 ЗОО где је у ст. 1 наведено да кад је штета проузрокована кривичним делом а за кривично гоњење је предвиђен дужи рок застарелости, захтев за накнаду штете према одговорном лицу застарева кад истекне време одређено за застаревање кривичног гоњења, то даље значи, да у овом случају првотужени није солидарно одговоран са друготуженим, као евентуално одговорним лицем према овој одредби него према одредби чл. 376 ЗОО. Овакав став је изражен у одлукама Врховног суда Србије као што је Рев. 1738/06 и Врховног Касационог суда Рев. 255/10. Према томе рок застарелости за првотуженог је према одредби чл. 376 ЗОО, али он може бити прекинут, а начин тога јесте истицање имовинскоправног захтева према првотуженом чиме се првостепени суд није бавио односно није утврђивао, нити дао разлоге. Када се тиче друготуженог као евентуалног штетника у односу на њега се може применити одредба чл. 377 ЗОО али како је дошло до застаревања гоњења, јер је оптужба одлуком Вишег суда одбијена управо због тога разлога иако је претходно првостепеном одлуком исти ослобођен одговорности, првостепени суд је морао да цени истакнути приговор застарелости сходно наведеној одредби имајући у виду наведене чињенице односно, да ли је у току кривичног поступка истакнут одштетни захтев од стране овде тужиоца те да ли је тужба подигнута у року од 3 месеца од добијања правноснажне одлуке везано за кривично гоњење овде друготуженог или не. У овом правцу такође првостепени суд није дао разлоге. На напред наведени начин је почињена уочена битна повреда парничног поступка.

Такође, што се тиче истакнутог приговора подељене одговорности односно ставова прво и друготуженог, да нема одговорности на страни друготуженог, првостепени суд да би применио одредбу чл. 377 ЗОО у односу на друготуженог мора да утврди постојање одговорности на страни друготуженог, да таква одговорност има елемената кривичног дела односно кривичног дела. То с тога што одредба чл. 377 ЗОО децидно тражи, као предуслов да је штета настала почињеним кривичним делом.

Првостепени суд када наводи да постоји подељена одговорност не утврђује нити даје разлоге да ли одговорност друготуженог лежи у почињеном кривичном делу или не и којег кривичног дела тако да у том правцу нема разлога о одлучним чињеницама односно почињена је уочена битна повреда парничног поступка.

По оцени овог суда првостепени суд није дао разлоге и у погледу приговора исцрпљености суме осигурања на страни првотуженог, при чему првотужени није пружио доказе, што је такође био дужан да учини у наведеном правцу и тврдњи, што није претходило ако има месту одговорности првотуженог, утврђивање висине штете у време њеног настанка, и стављања у однос исте према лимиту. У овом делу првостепени суд ће водити рачуна и о наводима и ставу Врховног суда Србије истакнутој у одлуци Рев. 1086/95 где се наводи да ако је износ штете у време њеног настанка био већи од

лимита обавезе, осигуравајућа организација је дужна да штету надокнади у потпуности када је ова, у време доношења судске одлуке, већа од актуелног лимита.

Како је побијана одлука у нападнутом делу заснована на уоченој битној повреди одредаба парничног поступка и на погрешној примени материјалног права то је ваљало удовољити наводима жалби те је донета одлука као у изреци овог решења при чему је укинута и одлука о трошковима поступка с обзиром да она дели судбину одлуке о главној ствари.

У поновном поступку првостепени суд ће имати у виду примедбе изнете у овој одлуци а посебно и све остале разлоге изнете у жалбама, ако нађе да су од значаја за одлучивање те бити у могућности да донесе закониту и правилну одлуку.

Са изложеног на основу чл. 376 ст.1 ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Милорад М. Јанићијевић,с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Весна Алексић**